

عنوان مقاله:

بررسی شاخص یکپارچگی تجارت منطقه ای برای ایران: نظریه گراف

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و الگو سازی (اقتصاد سابق), دوره 13, شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

الهه رضائیان - دانشجوی دکتری گروه اقتصاد دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

احمد صلاح منش - استادیار گروه اقتصاد دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

حسن فرازمنند - استاد گروه اقتصاد دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

معصومه خیرخواه زاده - استادیار گروه کامپیوتر دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر، به بررسی یکپارچگی تجاری و نقش ایران در دو موافقت نامه تجاری اکو و D8 پرداخته شده است. بدین منظور، با استفاده از داده های ۱۵۰ کشور طی سال های ۱۹۸۰-۲۰۱۹ و به کارگیری رهیافت شبکه های پیچیده، شاخص یکپارچگی تجارت منطقه ای و شاخص های مرکزیت برای دو موافقت نامه تجاری اکو و D8 محاسبه و بررسی شد. نتایج حاصل از شاخص یکپارچگی تجارت منطقه ای نشان داد که تجارت کشورهای عضو موافقت نامه تجاری اکو و D8 با یکدیگر نسبت به تجارت اعضا با کشورهای خارج از موافقت نامه بسیار پایین است. نتایج حاصل از شاخص یکپارچگی تجارت ایران در دو موافقت نامه تجاری اکو و D8 بیانگر پایین بودن تجارت ایران با کشورهای عضو موافقت نامه در مقایسه با کشورهای خارج از موافقت نامه است. بنابراین موافقت نامه های تجاری اکو و D8 در افزایش تجارت کشور با سایر اعضای موافقت نامه نقش چندانی نداشته است. شاخص مرکزیت قدرت نشان می دهد سهم تجارت دو جانبه کشور با اعضای موافقت نامه تجاری اکو و D8 طی سال های مورد مطالعه کاهش یافته و شاخص مرکزیت بردار ویژه برای اعضای موافقت نامه تجاری اکو و D8 در سال های ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ نسبتاً پایین و در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۹ بهبود یافته است. شاخص تراکم برای دو موافقت نامه تجاری اکو و D8 نشان می دهد که روابط تجاری بین کشورهای عضو این دو موافقت نامه از انسجام و یکپارچگی بالایی برخوردار نیست.

کلمات کلیدی:

یکپارچگی تجارت منطقه ای، موافقت نامه تجاری، مرکزیت، نظریه گراف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1531110>

